

ÖRÖMHÍR

A zalaegerszegi Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia magazinja

A változás

A változás együtt jár életünkkel, s talán éppen arra szolgál, hogy ne feledkezzünk bele szokásainkba, hanem újra és újra képesek legyünk megújulva válaszolni a felmerülő feladatokra és kihívásokra. Azonban a változásokkal szemben legtöbbször tartózkodón viselkedünk, sőt nem szeretjük őket. Sokkal kényelmesebb az eddig megszokottat várni és elfogadni, semmint mindig újból nekilendülni, s új módot találni egy-egy feladat elvégzésére.

Plébániai életünk is változó idők előtt áll a fópásztor azon döntése következtében, hogy nem helyezett káplánt plébániánkra. Ahogy közösségünk tagjai jól tudják, Richárd atya, bár nálunk lakik, kiegészítő feladatokat tud csak nálunk ellátni, hiszen munkája őt elsődlegesen a kórházhoz köti. Így egyrészt sem lehetősége nem lesz bizonyos feladatok elvégzésére, másfelől pedig a püspöki helyezés le is határolta az ő plébániai tevékenységi körét. Ebből kiindulva mindazon feladatok, amelyeket korábban két lelkipásztor látott el, most leginkább újra egy irányba koncentrálódnak. Bár a plébánia indulásakor is ez volt a helyzet, az azóta eltelt időben azon-

ban annyira megsaporodtak a programok és a közösségek, valamint az egyéb feladatok, hogy azokat egy lelkipásztor bajosan tudja ellátni. A Testvérek ezen kívül azt is tudják, hogy továbbra is tanítók a Hittanárképző Főiskolán, valamint egyéb alkalmoszerű, de időigényes feladatokat is el kell látnom (pl. a püspöki konferencia mellett működő liturgikus szakértői testületben). Ebben az évben hittanóráink száma is megemelkedett, mivel a korábban a káplán által tanított hittanórákat is nekünk kell átvennünk.

Mindez persze nem a panaszkodásról szól, s nem is arról, hogy sajnálni kellene mindezt, egyszerűen csak fontosnak éreztem, hogy a Testvérek lássák, mi áll amögött, hogy bizonyos dolgokban meg kell változtatnunk az eddig bevett gyakorlatot.

A közösségek számára mindenekelőtt ez az önállóság további erősödését kell, hogy jelentse. Bár a jövőben is igyekszem olyan sok közösségi találkozón részt venni, amennyin csak lehet, mégsem fogok tudni mindig mindenhová eljutni, s nem tudom majd minden közösségi alkalom témájának előkészítését vállalni. Ez már csak azért is képtelenség, mivel sok olyan esténk van, amikor több közösség is találkozik. A közösségeknek tehát tudatosan ki kell alakítaniuk egy olyan rendet,

amely akkor is fennáll, s fenntartja a közösséget, ha a lelkipásztor éppen nem tud jelen lenni. Természetesen ehhez segítséget szeretnék adni minden közösségnek, ezért is hívjuk majd hamarosan újra össze a közösség képviselőinek találkozóját. Addig is azonban minden közösség minden tagjára hatványozott módon van szükség ebben az időben.

Szeretném a közeljövőben erősíteni a lelkipásztori munkatársak szolgálatba való bekapcsolódását is. Sok eddig még kiaknázatlan területen számíthat közösségünk az ő munkájukra, amelyet a jövőben igénybe is kell vennünk. Legyen szó akár imaórák megtartásáról vagy szentségimádások vezetéséről, vagy akár a közösségi munkákba való bekapcsolódásról. Mindezek arra szolgálnak, hogy azok, akik erre képzést és megbízást kaptak, bizonyos helyzetekben segítsenek a lelkipász-

toruknak, hogy ő elsősorban arra tudjon összpontosítani, amit helyette más nem végezhet el. Például ha az elsősütörtöki szentségimádást lelkipásztori munkatárs végzi, úgy ebben az időben a lelkipásztor gyóntatni tud. Míg ha neki kell a szentségimádást vezetnie, akkor nem lesz lehetőség elsősütörtökön a szentgyónások elvégzésére. Talán elsőre szokatlan lesz őket olyan szerepben látni, amiben eddig nem. De talán ez is segít rádöbbenünk arra, hogy a szent szolgálatok az egész közösség számára feladatot jelentenek, nem csupán a felszentelt szolgák számára.

Sajnos néhány dologban a szentségek ünneplésével kapcsolatban is kénytelenek vagyunk változtatást bevezetni, elsősorban a keresztelek és a temetések időpontja kapcsán. Ezekről pontosan a plébánia hivatal ad tájékoztatást az érdeklődőknek.

A legtöbb dologgal kapcsolatban azonban csak menet közben derül ki, hogy hogyan tudjuk hatékonyan, az igényeket és a lehetőségeket figyelembe véve ellátni.

Amire azonban mindenki részéről szükség van: szeretettel és türelemmel fogadjuk el, s adott esetben magyarázzuk meg ismerőseinknek, mi miért történik. Ne mi legyünk a fő elégedetlenkedők, s azok sem, akik elégedetlenségre bíztatnak másokat. A plébánia munkatársai már így is legtöbbször erejükön felül dolgoznak, kezelik a nehéz, olykor pedig megalázó helyzeteket, s nem a fizetés miatt, hanem közösségünk tagjaiért. Segítsük őket, s lehetőségei és ideje szerint plébániánk minden tagja vegyen részt valamilyen számára fontos és kedves szolgálatban. Alapvető szempontunk legyen: „Mielőtt bíralsz egy közösséget, bíráld meg magadat, hogy te mit tettél érte”, illetve „Mielőtt bíralsz valakit, bíráld meg magadat, hogy te egyáltalán végeztél-e már ilyen vagy hasonló szolgálatot a közösségért”.

Bizonyára ezt az új helyzetet sem véletlenül adta a Jóisten. Segíthet benne megtanulnunk felelősséget vállalni plébániai közösségünkért és értékelni azt a munkát, amit mások végeznek érte. Imádkozzunk és dolgozzunk együtt azért, hogy a megváltozott helyzet is mindannyiunk javára válhasson!

Róbert atya

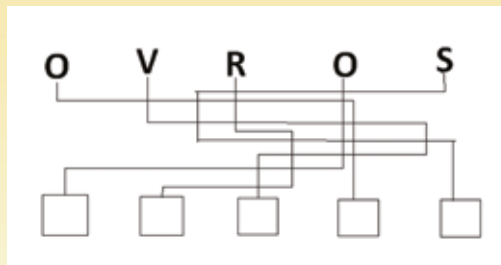
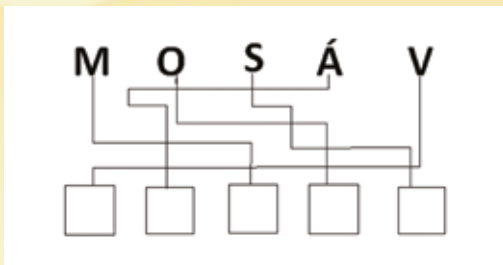
Szűz Mária
Szeplőtelen Szíve
Plébánia
Zalaegerszeg

Szerkesztők: Endrédi Fekete Ágnes, Kocsis Zsuzsanna, Körmendyné Polgár Csenge, Németh Krisztina, Marx Nóra, Sóska Zoltán, Vincze János • **Nyomdai kivitelezés:** Premier Nyomda Kft. (1117 Budapest, Budafoki út 64.) • **Felelős vezető:** Hlinka Zsolt • **Kiadó:** Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia (8900 Zalaegerszeg, Átalszegett utca 100.) • **Telefon:** 92/320-626 • **E-mail:** zeg3@martinus.hu • **Internet:** <http://zeg3.martinus.hu> • **Tördelte:** Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó, Somogyi Edina • **Felelős kiadó:** Kürnyek Róbert • Az újságban található cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.

Szent Máté (szeptember 21.) és Szent Lukács (október 18.) evangélisták

Az újszövetségi Szentírásban találjuk meg az Evangéliumokat, vagyis azokat az írásokat, melyekből Jézus életét és tanítását ismerhetjük meg. Az Evangélium szó jelentése: Örömhír. Gondolkodj, milyen öröndetes eseményekről számolnak be az evangélisták!

Vezesd a betűket a helyükre, és megtudhatod, mivel foglalkozott Szent Máté és Szent Lukács, mielőtt Jézus követőivé lettek!

Minden Evangélistának saját jelképe van. Rajzold be a kis képrészleteket a megfelelő helyre, így a teljes képen megláthatod, hogyan szokták Szent Lukácsot ábrázolni!

Tanulságos a Szentírásból elolvasni Szent Máté evangélista meghívását (Mt 9,9). Jézus csak ennyit mondott neki: „ Kövess engem! ”. Erre Máté, a vámos, mindent otthagyott. Ettől a naptól kezdve az egész élete megváltozott.

Ha igazán Jézus követői akarunk lenni, nekünk is meg kell válnunk rossz szokásainktól, bűneinktől. Te mit hagynál el Jézus kedvéért?

Megérkezett Richárd atya

2016. augusztus 1-jétől a Zala Megyei Szent Rafael Kórház önálló kórházlelkészt kapott Kovács Richárd személyében. Ez egy teljesen új dolog városunkban, melyről napjainkban talán a betegek közül sem mindenki értesült. A főpásztori döntés értelmében Richárd atya egyúttal plébániánk kisegítő lelkipásztora. Szeretnénk közelebbről is megismerni Őt, a terveit és az új lehetőségeket.

2010-ben szentelték pappá. Mikor érezte először a szívében az Úr hívását? Eddig mely plébániákon szolgált?

Hatodik osztályos voltam, amikor egy hittanórán az jutott eszembe, hogy én is olyan szeretnék lenni, mint az a pap, aki éppen hitoktatónk volt. Később más papokkal is találkoztam, akiknek a személye valamiképpen megérintett. Mielőtt ötödikes lettem, elkezdtem ministrálni a szombathelyi székesegyházban, s megszerettem ezt a szolgálatot. A szombathelyi premontrei gimnáziumban pedig azért számítottak is rám az iskolai és az osztálymiséken ilyen téren.

Miután leérettségiztem, Konkoly István püspök úr felvett a kispapok közé, s hat éven át a Győri Hittudományi Főiskola és Papnevelő Intézet növendéke voltam a papszentelésig. Újmisésként a sárvári Szent László Plébániára kerültem, majd következett a körmendi Szent Erzsébet Plébánia és a lenti Szent Mihály Plébánia. Mindegyik helyen két-két évet voltam káplánként.

Hogyan érintette a Püspök atya döntése?

Május végén Gyöngyös Balázs zalaegerszegi börtönlelkésszel együtt Veres András püspök úr és egy bizottság előtt plébánosi vizsgát tettem, amelyet a faggató hallgatóság sikeresnek ítélt meg. Ennek kapcsán is várható volt, hogy engem is érintő változás fog bekövet-

kezni az egyházmegyében. Ám azt álomban sem gondoltam volna, hogy Kovács Richárd személye és a zalaegerszegi kórházlelkészi feladat ellátása közé egyenlőségjel kerül, úgy, hogy ez most indul, illetve elindítandó, fel- és kiépítendő feladat is egyben.

Nehéz lehet kiépíteni egy olyan lelkipásztori gyakorlatot, melynek itt helyben eddig nem volt hagyománya. Ehhez tudjuk, időre van szükség. Milyen tervei vannak?

A kórházlelkészség kapcsán ideérkezésemet, úgy hallottam, nagy várakozás előzte meg, ezért örömmel fogadtak, amely nekem emberileg jól esett. Augusztus 10-étől újra elindultak a szerda délutáni fél ötös misék. Igény merült fel arra, hogy vasárnap is legyen mise a kórházkápolnában, csak jó lenne, ha nemcsak a környék idősei jelennének meg e misén, hanem lehetőség szerint kórházon belülről is. Aztán nyilván el lehetne gondolkodni azon, hogy napközben is nyitva legyen a kórházkápolna, illetve hogy a szentmisén kívüli közösségi imádságnak is helyet adjon. Ezek megvalósulásának nem egy összetevője van, és magam sem látok mindent, bölcsesség kell hozzá. Egy kórházlelkészségnek feladata és célja, hogy a betegek gyónhassanak, áldozhassanak, és részesülhessenek a betegek kenetében, különösképpen is a haldoklók. És ezért 24 órás szolgálatról van szó. A szentségi ellátás mellett ott van az is, hogy egyáltalán legyen olyan valaki, aki nemcsak

a fizikai panaszokra igyekeznek reagálni, és különféle gyógyszereket a betegnek bead, hanem aki egyáltalán meghallgatja őket. És tulajdonképpen a meghallgatás és azért a szentségekben részesülés nem csupán a betegekre vonatkozik, hanem a kórházi dolgozókra is. Valami ilyesmiről szólna egy kórházlelkészség.

Mennyiben tudja segíteni a kertvárosi plébánián Róbert atya munkáját az új feladatkör mellett?

Egy önálló kórházlelkész feladata nemcsak az, hogy a megkeresések kapcsán menjen egy-egy beteghez, hanem hogy egy kialakított beosztás szerint járja a kórházi osztályokat napközben. Mint kiségitő lelkész leginkább a misézésben és a gyóntatásban segédkezek, de nem kizárt, hogy a plébánia életében máshogyan is részt vegyek.

Amikor nem a papi, lelkesi dolgokkal foglalkozik, mivel tölti az idejét?

A papnak is lehetnek és vannak emberi kapcsolataik, amelyek ápolandók. Gondolok itt szüleimre, a testvéri kapcsolatra és barátokra, ismerősökre, a velük történő beszélgetésre, találkozásra. Aztán nyilván egyikünknek sem árt, ha olvasásra is fordít időt. Na meg a mozgást se hagyjuk ki az idegondolandók közül.

A kertvárosi hívek barátságos, segítőkész emberek. Akad-e valamilyen kérése, üzenete számukra?

Csak annyi, hogy imádkozzanak értem, és tekintsek azt is, hogy én is ember vagyok. Köszönöm.

Azt gondolom, az imádságban és a megértésben sem lesz hiány. A Jóisten áldása kísérelje zalaegerszegi munkáját!

Kocsis Zsuzsanna

Hittantábor

Testvérem és én részt vettünk a Bakon megrendezett hittantáborban.

A tábor hétfőn kezdődött és péntek délután ért véget. Mindennap volt valamilyen lelki program: szentmise, zenés dicsőítés és szerda este szentségimádás is volt. Ezeken a programokon és csoportmegbeszéléseken közelebb kerülhettünk Istenhez, egymáshoz és magunkhoz. A csoportokat 2-2 fiatal felügyelte, ezzel segítve a felnőttek munkáját. Esténként, miután a kisebbek elaludtak a csoportvezetőkkel megbeszélést tartottunk, ahol megterveztük a másnap délutáni programot. Rengeteget játszottunk és sok érdekes feladatban vettünk részt. Voltunk a helyi tónál, métáztunk, sétáltunk, rendeztünk pecsétgyűjtő versenyt, tehetségkutatót a csapatok között, és a nagy melegben igazán üdítő élmény volt a gellénházi strand medencéjében hűsölni. Idén Ági néni és Juci néni párosa mellett Robi atya is aktívan részt vett a táborban, ami igazán jót tett a résztvevőknek. Ági néni gondoskodott rólunk, Juci néni megtanított érzéssel nutellát kenni minket, Robi atya pedig a lelki útmutatás mellett rengeteget beszélgetett és viccelődött a gyerekekkel.

A tábor pénteken a szülők érkezésével ért véget, akik jöttek a gyermekeikért. Nagyon jól éreztük magunkat, sok új barátot szereztünk és új dolgokat tanulhattunk. Reméljük jövőre is részt vehetünk a táborban!

Nagy Henrietta • Nagy Tamara

Krakkói Ifjúsági Világtalálkozó

A plébánia fiataljai közül heten képviseltük Magyarországot a Lengyelországban megrendezett nagyszabású eseményen. Nagyon különleges lehetőség volt nekünk, mert az Ifjúsági Világtalálkozót csak háromévente rendezik meg, és csak hatévente európai a szervező ország. Nagy lelkesedéssel indultunk útnak július 20-án hajnalban. Az egyházmegye által indított buszhoz csatlakoztunk Szombathelyen, és ezzel a társasággal voltunk az egész találkozó alatt.

Először az előtalálkozó helyszínére, Rybnik városába érkeztünk, ahol a szállást adó családok nagy szeretettel fogadtak minket. Nem lehetett panaszunk sem az étkezésekre, sem a szálláshelyekre, ahol pedig nyelvi probléma volt, ott is sikerült orvosolni a nehézségeket. Meglátogattuk a helyi templomot, ahol szentmisén és szentségimádáson is részt vehettünk. Elutaztunk továbbá Czestochowába, ahol a híres Mária ikont nézhetjük meg, valamint a templom múzeumát. A toronyból csodálatos kilátás nyílt a városra. A templom és bazilika is gyönyörű volt. Az utolsó napokban még egy keresztút és egy közös szentmise gazdagította a zarándokok lelkét, a misét követő ebéd pedig felüdítette a kis csapatot.

Hétfő reggel nehezen búcsút vettünk kedves vendéglátóinktól, majd a Brzeskóban kialakított magyar táborhelyre érkeztünk. Itt az éjszakát már a hasonlóan kedves és szolgálatkész családoknál töltöttük. Brzeskóban két püspöki katekézist hallhatunk magyarul, amik útmutatást adtak nekünk az étellel, hivatásunkkal, párkapcsolatokkal, és az irgalmasság gyakorlásával kapcsolatosan, hiszen az irgalmasság szent évében vagyunk. Krakkóba is bejutottunk, a hatalmas tömeg ellenére, amely az egész hét folyamán megakasztotta a tömegközlekedést.

A találkozó folyamán megismerkedtünk sok külföldi fiatalal, akikkel egy-egy a saját nemzetünkre jellemző apró tárgyat ki is cseréltünk. Együtt hallgathattuk meg a pápa üdvözlő és bátorító szavait, valamint együtt járhattuk a Szentatyával Jézus szenvedésének útját. Az egész találkozó betetőzéseként a Campus Misericordiae nevű hatalmas füves réten töltöttük az utolsó napot. Este Ferenc pápa beszédében és az általa vezetett szentségimádáson töltekezhettünk. A Nap és a víz okozta nehézségeken felülemelkedve, a nehéz sorban állást és a városból a buszig való hosszú gyalogutat magunk mögött tudva, fáradtan indultunk útnak. Egyik társunk rosszul lett a tömegben, de a kórházi vizsgálat után szerencsére kiengedték, így buszra szállhatott. Az egész éjszaka tartó buszozást követően, hazaértünk Szombathelyre, ahol sok szép emlékekkel gazdagodva búcsút intettünk egymásnak.

Éltre szóló élményben volt részünk, és ezért hálásnak kell lennünk a Jóistennek és családjainknak, valamint a plébániának és az Egyházmegyének, akik lehetővé tették az utazásunkat. Köszönjük mindenkinek, aki elősegítette, hogy részesei legyünk egy ekkora élménynek.

Marx Tamás

„Ne szomorkodjatok! Isten arca volt, mely simogatón, hívón rám hajolt, s én mentem, s most már fényözönben élek. ... Ha emlegettek, köztetek vagyok. Ha imádkoztok, veletek vagyok. Ha rám gondoltok, mosolyogjatok! Emlémem így áldás lesz rajtatok!”

Szidi emlékére

Szidi, aki földi életében Istennel élte mindennapjait, most az égben Istennél él tovább. Annál az Istennél, akiben mindig bízott, s akit nagyon szeretett. Hívó emberként tudjuk, valljuk, hogy földi életünk a gondviselő Isten ajándéka. Szeretnénk Isten előtt megköszönni azt, hogy ismerhettük és szerethettük őt.

Távazásával üresen maradt egy hely itt a templomban, ahová Szidi mindig a teremtmény alázatával ment, hogy imádkozzon, hogy erőt gyűjtsön a mindennapi feladatok elvégzéséhez. Életét a valódi keresztény lelkület, gondolkodás és magatartás jellemezte, mely számára mindenkor életerőt, irányt és célt adott.

Édesanyja mellett dolgozott asszisztensként, de munkája mellett jutott ereje egyéb tevékenységekre is. Itt a templomban mindig szívesen és nagy örömmel végezte szolgálatát: a vasárnapi szentmiséken rendszeres felolvasója volt Isten Igéjének. Ugyancsak nagy örömmel fogadta az újabb felkérést is, hogy vasárnapról-vasárnapra összeállítsa a templom énekrendjét. Szerette a társasági életet, rendszeresen megjelent a város különböző rendezvényein. A kosárlabda csapat lelkes szurkolója volt. Emellett nagyon szeretett színházba járni. Egy-egy előadás után másnap, mindig részletesen beszámolt a nagymamájának a látott darabról, megosztotta vele az élményeit. Néhány hónapja a Notre Dame Idősek Otthonában, a Kolping otthonban programokat szervezett az időseknek.

Szidike élete mellett nem lehet szó nélkül elmenni. Az felér egy csodával! Amikor 30 évvel ezelőtt Pünkösöd hétfő reggelén megszületett betegen, akkor az orvosok azt mondták, hogy a betegsége az élettel összeegyeztethetetlen. De a Jóisten nem így gondolta, és persze Szidi sem. Hihetetlen életerejével, élni akarásával legyőzött minden földi gátat és megmutatta nekünk, egészséges embereknek is, hogy mire képes a hit, az akarat és a kitartó szeretet.

A hívó ember földi életét betölti egy vágy, meghatározza egy fontos cél: egész életében arra a pillanatra készül, hogy megálljon Isten előtt és belenézzen Isten szemébe. Ez a vágy nem kevesebb, mint a visio beatifica, vagyis Istennek színről színre való boldogító látása. Isten már itt a földön válaszol készületünkre. Ezáltal

születik egy szép kapcsolat a Teremtő és teremtménye az ember között. Szidi egész életében erre a találkozásra, ennek a boldogító Istenlátásnak a megvalósulására, beteljesülésére készült. „Uram tehozzád futok, élő vízre szomjazom, közelséged ó, mily jó énnékem...” Úgy élt, hogy minden pillanatot a szeretetre használt fel, úgy tartott kapcsolatot az emberekkel, hogy azokban mindig ott volt Jézus. Ebből fakadt az ő minden ember felé megnyilvánuló szeretete. Egész lényét a jóság hatotta át. Talán nem túlzás, ha azt mondom: valósággal sugározta magából a legnagyobb és legszebb erényt: a szeretetet. Akik ismertük, megtapasztalhattuk, hogy milyen örömet jelent számára a szeretni tudás, a segítő, az embertársait felemelő szeretet önzetlen gyakorlása. Aki Isten ajándékát hordozva szeret, az járja a szeretet igazi útját. Szidi ezért volt igazán boldog. Ahol csak megjelent, a kis kerekesszékekben, az ismeretlenek számára az első pillanatban talán megdöbbenést, sajnálatot váltott ki, de közvetlenségével, kedvességével rövid időn belül minden ember arcára, lelkébe mosolyt, derűt és vidámságot csalt. A mai napig elképzeldhetetlen számomra hogy egy ilyen kis törékeny testbe, hogy fért bele ilyen nagy szív, ekkora lélek és ennyi szeretet.

Szidi élete azért volt szép, mert megsejtette, megértette, sőt, merte vállalni, követni és élni Jézus tanítását. Ezért gazdagodhatott Isten ajándékaiban.

„Istenünk! Köszönjük, hogy a miénk volt, s az is marad, mert ki szerettei szívében tovább él, nem hal meg csak távol van.”

Gombos T. Bálint atya

Mert minden ősz új csodát ígér...

A fiatalokkal együttérezve, diákként sosem szerettem az iskolakezdést, mert véget ért a vakáció, az önfeledt öröm, a rengeteg játék és kikapcsolódás. Újból előkerültek a kevésbé kedvelt tantárgyak, a kötelező olvasmányok, pakoltam és költözködtem, irány a kollégium, s a búcsúzás sem ment könnyen alig 14 évesen.

Mégis a Veni Sancte tanévnyitó szentmise annál nagyobb kegyelmeket tartogatott számunkra. Már a bérmálkozás is maradandó élmény volt életemben, éreztem s tudtam, hogy a Szentlélek óriási segítséget tud adni, ha hívjuk és befogadjuk őt az életünkbe.

Jó visszaemlékezni arra, milyen szép volt, amikor pont 20 évvel ezelőtt a szombathelyi székesegyházban több százan énekelték szülők, nagyszülők, és családtagok a tanárokkal és lelkipásztorokkal közösen „Jöjj, Szentlélek Úristen” éneket a gyermekekért s a fiatalokért felajánlva.

Aztán évekkel később, mikor már felnőttként németet és sportot (focit majd később kosárlabdát) taníthattam, azokért az emberekért imádkoztam a Szentlelket kérve, akiket rám bízta, különleges pillanatok voltak ezek is...

De nem csak a suliba csengetnek be az ősszel, hanem a felnőttek számára is megkezdődnek s folytatódnak a munkás hétköznapok a nyaralások befejeztével.

Fontos, hogy tudjuk megköszönni mindannyian a Jóistennek azt a szépet és jót, amivel a nyár során elhalmozott minket. S ha fájdalom vagy súlyos kereszt nyomta vállunkat, ő akkor is irgalmasan átölelt bennünket. Rá mindig számíthat(t)unk. Tudjunk bocsánatot kérni elkövetett hibáinkért, bűneinkért és bízó reménységgel tekintsünk a jövőbe. Bátran induljunk el az úton Jézus Krisztust követve!

Az őszi Örömhírben a szeptemberben szentté avatandó Kalkuttai Teréz anyától egy imádságot szeretnék megosztani a kedves olvasóval az új évad kezdetén, amely sokat segíthet tanulmányainkban és munkahelyi feladataink ellátása során egyaránt.

Kérjük az Urat, segítse életünket, szolgálatunkat, mert az imádsággal végzett munka sokkal könnyebb s, mert minden ősz új csodát ígér!

Sóska Zoltán

Kalkuttai Szent Teréz imája

Az emberek oktanok, logikátlanok, egocentrikusak – nem számít, te szeresd őket!

*Ha jót teszel, azt mondják, számításból teszed – nem számít, tedd a jót!
Ha célkitűzéseid megvalósításáért küzdesz, hamis barátokat és igazi ellenségeket szerzel – nem számít, valósítsd meg céljaid!*

A jóra, amit teszel, holnap már senki sem emlékszik – nem számít, tedd a jót!

A becsületesség és az őszinteség sebezhetővé tesz – nem számít, légy nyílt és becsületes!

Azt, amit évek alatt felépítettél, lehet, hogy pillanatok alatt romba dönthetik – nem számít, te alkoss!

*Ha segíted az embereket, megbántódnak – nem számít, te segítsd őket!
A legtöbbet adod önmagadból és beléd rúgnak – nem számít, te add magadból a legtöbbet!*

ESEMÉNYNAPTÁR

- **Szeptember 13-án, kedden** fatimai esténk lesz 16 órától.
- **Szeptember 14-én, szerdán** 16 órakor indul a már bérmálkozott középiskolások és egyetemisták számára a hittan.
- **Szeptember 18-án, vasárnap** a 10 órai szentmisében lesz a tanévnyitó Veni Sante, amelyre várjuk a diákokat családtagjaikkal és pedagógusaikkal együtt.
- **Szeptember 20-án, kedden** 16 órakor indul a középiskolások bérmálásra felkészítő csoportja, 19 órakor pedig a katekumenátus.
- **Szeptember 24-én, szombaton** közös plébániai zárandoklatra indulunk a nemesapáti plébániával Marizell-be.
- **Szeptember 27-én, kedden** szentségimádás és közbenjáró imádság lesz az esti szentmise után.
- **Október 1-jén, elsősombaton** a fatimai rózsafüzért imádkozzuk el reggel 6 órától.
- **Október 6-án, elsőcsütörtökön** 17 órától a lelkipásztorokért és papi hivatásokért tartunk szentségimádási órát.
- **Október 7-én, elsőpénteken** 17 órakor a plébániai Karitászcsoport tart imaórát.
- **Október 9-én, vasárnap** a 11.30 órakor kezdődő szentmisében lesz plébániánkon az elsőáldozás.
- **Október 13-án, csütörtökön** a fatimai este 16 órakor kezdődik.
- **Október 25-én, kedden** az esti szentmise után szentségimádás és közbenjáró imádság lesz.
- **November 1-jén, kedden, Minden-szentek ünnepén** a plébániatemplomban 7 órakor és 18 órakor, Bazitán pedig 8.30 órakor lesznek szentmisék.
- **November 2-án, szerdán, Halottak napján** a plébániatemplom altemplomában vannak szentmisék 7 órakor és 18 órakor.
- **November 3-án, elsőcsütörtökön**, 17 órától a lelkipásztorokért és papi hivatásokért tartunk szentségimádási órát.
- **November 4-én, elsőpénteken**, 17 órakor a plébániai Karitászcsoport tart imaórát.
- **November 5-én, elsőszombaton**, reggel 6 órától a fatimai rózsafüzért imádkozzuk el.